

Et TEMA fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

JUBEL

Om hvordan formidle den ekte gleden

Roald Kvam © 2008

Bibeltime for ansatte ved Danielsen Ungdomsskole. Jubileumsåret 2007.

Om HVORDAN formidle den ekte gleden: "Forkynnelse er Guds sannhet gjennom menneskets personlighet."

1. Ta bolig i dine ord. La folk finne deg hjemme. Bosatte ord, ærlige ord, er en bro mennesker imellom og kan være gode byggesteiner du legger til en bro til ro for dine elever/ kollegaer i troen på Bibelens Gud.
2. Ta bolig i Guds ord. Han lar deg finne hjelp i rette tid. Bli godt kjent med menneskene i Bibelen, stedene, situasjonene og Guds løsningsstrategier og verdier. Da får du gjøre den oppdagelsen at du kjenner dem igjen i dine egne vanlige vanskelige dager...

Jubel #1. Bibelen skriver om Jubel, ja hele "Jubelår" (3M 25:8-55 og 27:17-25). Etter 7 sabbatsår (= 7x7 år) kom "jubelåret" som det 50. år. En israelitt som pga sin fattigdom måtte selge seg til en annens tjeneste, skulle da få sin frihet tilbake. All slektseiendom og arv som ble solgt eller kjøpt mellom Jubelårene skulle gis tilbake til sin opprinnelige eier. I Jubelåret skulle det råde fullkommen hvile for jord, buskap og mennesker.

1. Jubelåret var viktig for Israel som nasjon; landets sosiale og økonomiske struktur og folkets identitet.
2. Jubelåret var viktig for Israels forhold til Gud; opplevelsen av å være fremmede og utlendinger på jorda, forvaltere av Guds ressurser og eiendom.
3. Jubelåret er viktig fordi det sier noe om Guds nåde: Å bli satt i frihet fra feila fra i går, dagens bekymringer og frykten for morgendagen (Jes 61:1-2 jf Luk 4:17-21).

Jubel #2. Bibelsk jubel står som synonym med "FAST" på norsk. Og kan oversettes med "FAST" på engelsk.

Fast, på engelsk: Jubel er noe som kommer til deg – eller du opplever at du går inn i og gjennom og som kan "gå deg hus forbi"... Jublende eksempler:

1. Frokost i Kyrkjelydshytta, sommeren 2007. Kilde til JUBEL: 10 år gamle Oda tar en liten Kaptein Sabeltann-figur og løfter den opp ved "barnebordet". Holder hånden sin bak den og sier: "Tenk at Gud er så stor... at Han kan holde oss i hånda si..." Da er vi i Jubel på engelsk: FAST. Den må gripes og festes til hjerte med takknemlig glede.
2. Leilighet på KVS Lyngdal, sommeren 2007. Kilde til JUBEL: 7 år gamle Mathias sier plutselig til sin 5 år gamle bror, Jakob: "Nå skjønner jeg hvorfor Jesus kan høre alt det vi tenker: Han bor jo i hjerte vårt!" Da er vi i Jubel på engelsk: FAST. Den må gripes og festes til hjerte med takknemlig glede.

Fast, på norsk: Ekte glede er noe du står på – og går på, uavhengig av hva tanke-, følelse- og viljesliv sier og hva omstendighetene forteller deg. Den kommer til deg

utenfra. Den har ikke sin kilde i deg. Den er en gave i fra Gud. Den hviler ikke på hva du har gjort og den støtter seg ikke på hvordan du har det. Den er av Gud. Vi kaller det NÅDEN. Den er en grunn å stå på – og en måte å gå på.

Hver **gudstjeneste i Sula Frikirke** ble avsluttet følgende fredshilsen: "Gå i fred, og tjen Herren med hoppende, jublende glede." Ikke som invitasjon til virkelighetsflukt, men som et uttrykk for trygg tro som trosser de fryktbilder djevelen ber oss lenke blikket til – og som satser på Bibelens trosbilde i stedet: Et bilde av Gud som vår Far. Som gir oss seier over det lave. Og gjør oss til lys i mørke (Ef 5:8). Skaperen av himmel og jord lover oss at vi vil høste det vi sår (Joh 4:34-38). Han er også tydelig på at tida mellom å så og å høste kan være lengre enn våre liv...

Kan vi finn gode kanaler **for jubel på norsk** inn i våre vanlige vanskelige dager mellom vugge og grav, slik at vi som sier vi tror på Gud blir våkne **for jubel på engelsk**; at vi vinner en disippels øre til å høre og øyne til å se og tunge til å sette ord på de spor vi får av Ham som er god?

Vårt livssyn – det perspektivet vi har oss selv og tida mellom vugge og grav – vil være avgjørende for hvorvidt vi finner hoppende jublende glede i arbeidet på en kristen skole og om vi får bruke nøkkelen til et liv som bærer frukt som smaker glede, ser ut som latter og lukter jubel.

Jeg er vokst opp i med Indremisjonen – eller "Hindremisjonen" som svogeren min sier. Han er fra Misjonssambandet, eller "Sambandittene" som mamma kaller dem... Jeg har møtt dem. Mennesker som nærer frykt for friske former og glade farger – livets glade mangfold. De er fylt opp av en slags bitterhet eller aggresjon mot mye. De ser sinte ut eller trøtte, triste. Særlig når de mener Norge går av hengslene og "tidsånden" blir for dårlig. De snakker mye, men gjør mindre i møte med trengsler og prøvelser. Men jeg har også møtt kristne som bærer og målbærer ekte glede – endatil midt i områder av livet der dødskreftene herjer, der de "går i dødsbyggens dal" (Sal 23).

Hva utgjør forskjellen? Både de bitre og de glade kristne går gjennom vanlige vanskelige dager... Kan hende finner vi nøkkelen til våre "jubelår" i Rom 12:12: "**Vær glade i håpet, tålmodige i trengselen, vedholdende i bønnen!**"

"Vær glade i håpet..."

Det livet som preker glede er bygd på håp. Mange lever med vrent bilde av Bibelens budskap om glede. De tror gleden er basert på personlighet, personlige fordeler eller omstendigheter. Men hvordan kan vi tenke slik når Bibelen sier: "Vær alltid glade!" (1Tess 5:16 jf Fil 4:4). Endatil i uvanlig vanskelige dager ifølge 1Pet 4:13.

Ekte glede er basert på HÅP. Lærere ser noe av det hvert år, i mai. Ikke i det at elevene blir jevnt forelska og ukonsentrerte. Men håpet om sommerferie er en kilde til glede, selv om de skal inn til matteprøve...

Ekte glede kommer ovenfra og står over det livet byr deg (1Pet 1:3-6, Heb 10:34).

Vi kan "hoppe" uten håp. Og noe av det vi gjør i Jesu navn er kan hende "hopp" for å overbevise oss selv om at vi er i live... *Uten håp kan vi ikke juble troverdig.* Håpløse

"kristne" blir ambassadører for sinne og bitterhet, tristhet. De er akkurat så religiøse at livet fortoner seg som en tabbe og menneskene rundt dem settes under en av to merkelapper: For meg. Mot meg.

Håp finner du med troen (Heb 11:1). Troen kommer av Guds ord (Rom 10:17). Lever du som kristen leder/ lærer over en lukket Bibel?

"Vær glade i håpet, tålmodige i trengselen..."

Tar du bolig i det håp trosbildet bygger, kan du bevege deg "tålmodig i trengselen" og på en troverdig måte tjene Gud med "hoppende jublende glede" i vanlige vanskelige dager.

Vær oppmerksom på at å være "tålmodig" i trengselen ikke handler om å sitte stille og vente til det hele er over. Tålmod handler om å tåle og utholde, men også å ta tak tross tingenes tilstand.

Vi må som kristne ledere/ lærere tåle skrøpelighet mens vi venter med godt håp på høsten av det vi sår i fra Guds ord (illustrasjon: elever som blomstrer "seint", idrettsfolk, pilegrimer, martyrer)

"Vær glade i håpet, tålmodige i trengselen, vedholdende i bønner!"

Våre liv som kristne ledere/ lærere preker. Det gjør de hele tida, 24/7. De gir et speilbilde av vårt bønneliv. Hør: Vi er så glade i håpet og tålmodige i trengselen som vi er vedholdende i bønner.

Bønn utgjør forskjellen!

"Vær alltid glade! Be uten opphold! Takk for alt! For dette er Guds vilje for dere I Kristus Jesus!" (1Tess 5:16-18).

1. I bønner minnes vi om håpet – kilden til glede og tålmodighet.
2. I bønner minnes vi om det sterke grunnlaget for vårt håp; at det er **et levende håp**: Jesus Kristus døde for våre synder og stod opp til vår rettferdighet.
3. I bønner minnes vi om målet for vårt håp: at Han som kom, kommer igjen for å sette alle ting i rett stand og ta oss hjem (Åp 21:3).

Er det mulig å be uten opphold? Ja! *Du kan være bare bønn. Det er en livsstil som kommer av det kristne livssynet.* Det handler ikke om antall ord pr minutt. Men om en holdning til livet og det livet byr deg – og hvem du henvender deg til FØRST for hjelp, råd og veiledning. Gjør det gjennomførbart! Gjør det personlig – det gjør det troverdig og slitesterkt sånn at det ikke bare blir med et hopp, men at det kan preke hoppende jublende glede i vanlig vanskelige dager. Og i andakter du holder for elevene...

Dreieskiva.com